

KUR'ANDA PEYGAMBER'İN SÜNNETİ KONUSU (4)

(...dünden devam)

Onbeş gün kuşatma altında yüreklerine korku düşen Nadîr oğulları, sonunda kentten çıkıp gitmeğe razı oldular. Arada bir savaş olmadı. Allah'ın Elçisi (s.a.v.), her âilenin, silâh hariç, bir deveye yükleyebileceği kadar malı yükleyip götürmesine müsâade etti.

Yahûdîler, hoşlarına giden kapı, pervaz, tahta vesaireyi söküp alıyorlardı. Allah'ın Elçisi (s.a.v.) Yahûdîleri sürgün görevini Muhammed ibn Mesleme'ye verdi. Yahûdîlere üç gün süre tanımasını, bu üç gün içinde işlerini bitirip gitmelerini emretti (İbn Kesîr, Tefsîr: 4/334). Yahûdîler karılarını, çocuklarını ve altı yüz deveye yükleyebildikleri kadar eşyayı yükleyip götürdüler. Rivayetlere göre Nadîr oğulları, çalım satmak, gururlarını göstermek istediler. Bunun için cariyeleri şarkı söylüyor, tefçiler zurnacılar tef ve zurna çalıyorlardı. Yalnız bunlardan iki kişi Yamin ibn 'Amr ile Ebû Sa'd ibn Vehb Müslüman olduğu için malları olduğu gibi kendilerine kaldı (İbn Kesîr, Tefsîr: 4/333).

Bunların bir kısmı Şam ülkesinde Erîhâ ve Ezri'ât'a gitti. Bir kısmı da Hayber'e gidip oranın Yahûdîlerine lider oldular. Hayber'e gidenler Ebu'l-Hukayk âilesiyle Huyey ibn Ahtâb âilesidir.

Bu olaydan Allah'ın Elçisine elli zırh, elli miğfer, üç yüz kırk kılıç kaldı. Nadîr oğullarının toprakları ve ganimetleri savaşı ele geçtiği için Peygamber (s.a.v.) bunları savaşçılara paylaştırmadı. Bu ganimetler, Hz. Peygamber'in kendi tasarrufunda kaldı. Bazı kimselere bunlardan istediği kadar pay verdi. Meselâ Hz. Ebubekir'e "بِرُّهُ هُجْرًا" (Bi'ru Hucr)", Ömer'e "بِرُّهُ

بِرُّهُ

(Bi'ru crm)

", Abdu'r-Rahmân ibn 'Avf'a "

بِرُّهُ

(Sevâle)

" yi, Suheyb ibn Sinân'a "

بِرُّهُ

(Drâta)

" Zübeyr ibn 'Avvâm ile Ebû Seleme 'Abdu'l-Esed'e "

بِرُّهُ

(Buveyle)

"yi, Sehl ibn Huneyf ve Ebû Ducâne'ye de "İbni Hareşe'nin Malı" denilen bir mal verdi (

İbn Sa'd, Ğazavâtu'r-Resûl ve Serâyâh, s. 57-58; Tehżîbu Sîreti İbn Hişam: 1/188-190)

İbn İshâk'ın ve Taberî'nin nakline göre Allah'ın Elçisi (sav), Allah tarafından kendisine tahsis edilen Nadîr Oğulları yurdunu ilk muhâcirlere taksim etmiş, Ensâra bir şey vermemiştir. Yalnız ihtiyaçları olduğunu söyleyen Sehl ibn Hanîf ile Ebû Ducâne Simâk ibn Hareşe'ye bu maldan pay vermiştir (Câmi'u'l-beyân: 28/36; İbn Kesîr, Tefsîr: 4/333).

(devamı yarın..)